

Ocena

Osiągnięć naukowych, w tym cyklu publikacji pt:

„Nowe aspekty aktywności klinicznej i immunologicznej pacjentów z toczniem rumieniowatym układowym ze szczególnym uwzględnieniem objawów neuropsychiatrycznych oraz zajęcia nerek”

dr n. med. Katarzyny Pawlak - Buś

z Katedry Chorób Wewnętrznych, Zaburzeń Metabolicznych i Nadciśnienia Tętniczego

Kliniki Chorób Wewnętrznych

Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu

Dane ogólne

Dr n. med. Katarzyna Pawlak – Buś uzyskała dyplom lekarza medycyny w Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu Wydział Lekarski w 1997 roku.

W roku 2006 uzyskała stopień doktora nauk medycznych na Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu po przedstawieniu rozprawy doktorskiej pt. "Zmienność rytmu serca u pacjentów ze stabilną chorobą niedokrwienną. Nowe modele interpretacji zjawiska zmienności w ocenie równowagi autonomicznej”.

Do chwili obecnej Autorka nie ubiegała się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Przebieg pracy naukowo-zawodowej:

Staż oraz pierwsze lata pracy klinicznej odbywała w Szpitalu Wojewódzkim w Poznaniu, w Oddziale Kardiologii. Od 2005 r. pracuje na Oddziale Reumatologii, Układowych Chorób Tkanki Łącznej i immunoterapii Chorób Reumatycznych i Szpitala im. Józefa Strusia w Poznaniu, początkowo jako asystent, a obecnie pełniąc funkcję Zastępcy Ordynatora Oddziału. Od 2008 roku specjalizowała się w dziedzinie chorób wewnętrznych, i w roku 2006 uzyskała tytuł specjalisty II stopnia z chorób wewnętrznych. Równocześnie przygotowywała rozprawę doktorską pt: „Zmienność rytmu serca u pacjentów ze stabilną chorobą niedokrwienną. Nowe modele interpretacji zjawiska zmienności w ocenie równowagi autonomicznej”, na podstawie

LM

której uzyskała stopień doktora nauk medycznych w roku 2006. W roku 2009 otrzymała tytuł specjalisty reumatologii. Od 2012 roku pracowała także jako adiunkt w Klinice Chorób Wewnętrznych Katedry Chorób Wewnętrznych, Zaburzeń Metabolicznych i Nadciśnienia Tętniczego Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego (art. 219 ust.1 pkt 2 lit. b) osoba kandydująca na stopień doktora habilitowanego powinna posiadać stopień doktora, posiadać w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki medycznej, na które może się składać cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w recenzowanych czasopismach naukowych, które w roku opublikowania były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. B, wykazywać się istotną aktywnością naukową w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej. Cykl prac może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego. Dr n. med. Katarzyna Pawlak- Buś spełnia powyższe wymagania.

Jako osiągnięcie naukowe Kandydatka przedstawiła cykl 3 publikacji pt: „Nowe aspekty aktywności klinicznej i immunologicznej pacjentów z toczniem rumieniowatym układowym ze szczególnym uwzględnieniem objawów neuropsychiatrycznych oraz zajęcia nerek”.

Dane naukometryczne:

Kandydatka opublikowała 51 prac naukowych poza cyklem 3 publikacji, z czego 27 prac oryginalnych, 20 prac poglądowych i 4 rozdziały. Łączny współczynnik oddziaływania tych prac $IF=33,12$, w punktacji MEiN = 1204 punkty. Łączny dorobek naukowy to 54 prace o $IF=47,086$, MEiN= 1554 punktów. Liczba cytowań tych prac 182 z czego 172 bez autocytowań. Indeks Hirscha $h=8$.

Spośród tych prac, 3 prace oryginalne zostały opublikowane przed uzyskaniem stopnia doktora, a 45 pozostałych prac po uzyskaniu stopnia doktora.

Autorka również aktywnie uczestniczyła w zjazdach międzynarodowych (11 streszczeń) oraz krajowych (51 streszczeń).

Autorka publikowała swoje prace w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym takich jak: Kardiologia Polska, BMC Musculoskeletal Disorders, Pharmacological Reports, Scandinavian Journal of Rheumatology, Annals of

LM

Agriultural and Environmental Medicine (2 prace), Neuroimmunomodulation, Lupus (2 prace), Neurologia i Neurochirurgia. Polska, European Review for Medical and Pharmacological Sciences.

Zgodnie z oświadczeniami Autorki, odgrywała ona wiodącą rolę w trzech publikacjach wchodzących w skład osiągnięcia naukowego. Analiza bibliometryczna pokazuje, że jest ona pierwszym autorem w 13 pozostałych publikacjach oraz drugim autorem w 14 pracach. Wskazuje to, że brała bardzo istotną rolę w tworzeniu tych publikacji. Dodatkowo jej udział w pozostałych pracach wskazuje na jej duże zaangażowanie w ich tworzeniu i ich publikacji.

Wskazane przez Autorkę osiągnięcie naukowe stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki medycyny.

W pierwszej publikacji autorka skupiła się na przebiegu toczenia u grup chorych z najwyższymi manifestacjami tej choroby: toczenia neuropsychiatrycznego (NP-SLE, Neuropsychiatric Systemic Lupus Erythematosus) oraz chorych z toczniem z zajęciem nerek (LN, Lupus Nephritis). Używając dwóch skali oceny aktywności choroby (PGA, Physical Global Assessment) oraz SLEDAI-2K, Systemic Lupus Erythematosus Disease Activity Score) Autorka stwierdziła, że w obu skalach aktywności choroby były statystycznie wyższe w badanych grupach w porównaniu do pacjentów, u których nie stwierdzano najcięższych manifestacji choroby. Autorka oceniała także stężenie biochemicznych markerów stanu zapalnego: cytokin IL-23 i IL-27. Wyniki przeprowadzonych badań nie wykazały istotnych różnic pomiędzy stężeniami tych cytokin u chorych w żadnej z badanych grup. Takie wyniki mogą sugerować na możliwy brak odpowiedzi klinicznej na leczenie inhibitorami tych cytokin. Co wskazuje, że poszukiwania nowych celów terapeutycznych w leczeniu pacjentów z toczniem powinny być kontynuowane w innych kierunkach.

W drugiej pracy z tego cyklu Autorka analizowała powstawanie objawów neuropsychiatrycznych jako rzeczywiście wynikających z przebiegu choroby, czy też niezależnych od przebiegu SLE. Stosując model włoski model atrybucji, Autorka wykazała, że większość chorych (56,4%) miała objawy neuropsychiatryczne, których nie można było przyporządkować aktywności SLE, podczas gdy tylko 34% zostało przyporządkowanych przebiegowi NP-SLE. Spośród chorych z pierwotnymi objawami neuropsychiatrycznymi, większość dotyczyła pacjentów młodszych (wiek 38 lat) i z wcześniejszym początkiem SLE oraz z wyższą aktywnością choroby. Najczęściej (91,5%) stwierdzano objawy z centralnego układu nerwowego. Atrybucja

LM

objawów neuropsychiatrycznych u badanych pacjentów może pomóc w identyfikacji objawów współistniejących z SLE i nie wymagających intensyfikacji leczenia czy terapii immunosupresyjnej. Tego typu podejście wspomagające diagnostykę i monitorowanie choroby może mieć istotny wpływ rokowanie i postęp zmian narządowych.

W trzeciej pracy Autorka oceniała aktywność przebiegu SLE w perspektywie 5-letniego okresu obserwacji. Autorka wykorzystwała współczesne rekomendacje dotyczące remisji z wykorzystaniem jej predyktorów. Jednym z celów współczesnego leczenia jest postępowanie ukierunkowane na cel (T2T, treat-to-target). Jedną z konserwatywnych definicji remisji określa DORIS (The Definition Of Remission In SLE), które zakłada brak aktywności klinicznej u chorych, mierzonej w skali SLEDAI, niski wskaźnik PGA, przy zastosowaniu niskiej dawki kortykosteroidów, z utrzymaniem leczenia antymalarycznego, immunosupresyjnego i leczenia biologicznego. Druga z zastosowanych definicji dotyczy niskiej aktywności choroby wg LLDAS (Lupus Low Disease Activity State). W obu kryteriach istotnym elementem jest eliminacja, lub znaczne ograniczenie przewlekłej kortykosteroidoterapii, które może się przyczyniać do uszkodzeń narządowych. W badaniach Autorki odsetek remisji wg DORIS osiągnęło 55,7% a wg LLDAS 61,4% pacjentów. Dane te są porównywalne do referencyjnych ośrodków europejskich i wskazują, że badani polscy pacjenci są leczeni zgodnie z najlepszymi wytycznymi europejskimi.

Pozostałe aktywności naukowe Autorki, w tym publikacje wielu opisanych powyżej prac naukowych, wskazują na jej istotną aktywność naukową w kilku kierunkach. Przed uzyskaniem stopnia dr n. med. zajmowała się działalnością w dziedzinie kardiologii. W następnych okresach dominujące aktywności dr Pawlak-Buś dotyczyły reumatologii a w szczególności toczeniowi rumieniowatemu układowemu. Osobnym kierunkiem badań były prace dotyczące przekazywaniu wewnątrzkomórkowych sygnałów. Zajmowała się także leczeniem rzadkich chorób tkanki łącznej oraz chorób metabolicznych kości. W tych kierunkach opublikowała szereg prac naukowych..

W ramach współpracy w innych uczelniach i instytucjach naukowych, od 2014 r do chwili obecnej uczestniczyła w konsorcjum naukowym Polish Spondyloarthritis Initiative (PolSPI), w którym 5 wiodących polskich uczelni, w tym

Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego realizuje grant naukowy „Rola jednojądrzastych komórek krwi obwodowej w osiowej i obwodowej spondyloartropatii”. Autorka jest wykonawcą głównie od strony klinicznej i bierze udział w tworzeniu materiału badawczego i jego analizie. W ramach tego projektu do chwili obecnej jest współautorką trzech publikacji w czasopismach o zasięgu międzynarodowym i jednej w czasopiśmie Reumatologia.

Współpracując z Uniwersytetem Medycznym w Białymstoku uczestniczyła w badaniach dotyczących oceny jakości życia u pacjentów z twardziną układową. Współpraca ta zaowocowała dwiema publikacjami w czasopismach o zasięgu międzynarodowym.

Współpracuje także z referencyjnymi ośrodkami prowadzącymi terapie biologiczne w Polsce. Wyniki tych badań były opublikowane w trzech publikacjach w czasopiśmie Reumatologia.

Uczestniczyła również w Sekcji Chorób Metabolicznych Kości i Osteoporozy Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego w przygotowaniu rekomendacji dotyczących diagnostyki i leczenia osteoporozy w Polsce. Rekomendacje te były opublikowane w Forum Reumatologicznym w roku 2015, a obecnie jest przygotowywana jego aktualizacja na rok 2023.

Od roku 2012 Dr Pawalak-Buś jest aktywnym nauczycielem akademickim prowadzącym wykłady oraz warsztaty. Jest także współorganizatorem i opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Reumatologii, Chorób Metabolicznych Kości i Tkanki Łącznej.

Jest Kierownikiem Specjalizacji z Reumatologii dla 4 specjalistów i 2 rezydentów w reumatologii.

Jest promotorem pomocniczym cyklu publikacji do pracy doktorskiej.

Była także promotorem i recenzentem kilku prac magisterskich i licencjackich.

W latach 2015-2022 była sekretarzem redakcji czasopisma Forum Reumatologiczne.

Od 2014 r jest członkiem Zarządu Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego, a od 2022 pełni funkcję jego sekretarza.

Współuczestniczy w organizacji corocznej konferencji Zdrowe Kości i Stawy.

Uczestniczy także w organizacji konferencji Lupus and Autoimmunity Summit.

Biorąc pod uwagę wszystkie opisane powyżej informacje, stwierdzam, że działalność naukowa, i osiągnięcie naukowe, stanowią istotny wkład w rozwój nauk medycznych oraz działalność dydaktyczna i organizacyjną jest znacząca, i dlatego popieram wniosek o nadanie dr n.med. Katarzynie Pawlak – Buś stopnia dr habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplinie nauki medyczne.

Warszawa, 08.01.2024

Prof. dr hab. Włodzimierz Maśliński

KIEROWNIK
ZAKŁADU PATOFIZJOLOGII I IMMUNOLOGII
Narodowy Instytut Geriatrii,
Reumatologii i Rehabilitacji w Warszawie

prof. dr hab. Włodzimierz Maśliński

